

๔๘

อย่าประมาท

สร้างบารมีให้สุดชีวิต

หลวงพ่อบอกว่า ลูกทุกรูป

ต่างมีความตั้งใจที่จะแสวงหาหนทางพระนิพพาน

ตั้งใจจะทำพระนิพพานให้แจ้งกันทุกรูป

ต่างกันแค่ทำมากหรือน้อยเท่านั้น

เพราะบางรูปก็มีกิจวัตรกิจกรรม มีภารกิจที่หมั่นคณะ
ได้มอบหมายไว้ให้ แต่ก็ทำภารกิจควบคู่ไปกับจิตใจ ที่จะ
ไม่ทำเลย หลวงพ่อคิดว่า ในวัดของเราไม่มี

ก็ให้สังเกตดูผลที่ออกมาว่า ประกอบเหตุกันมา
อย่างไร ถ้าประกอบเหตุดี ผลก็ดีตามไปด้วย ซึ่งเราจะสังเกต
ได้จากประสบการณ์ภายในที่เกิดขึ้นเป็นรางวัล สำหรับการ
ทำความเพียรของเรา

บางคนก็หยุดใจเป็น บางคนก็หยุดมาก บางคนก็
หยุดได้น้อย ใจโล่งก็มี โปรงเบาสบาย ใจขยาย เห็นแสง

สว่างภายใน เห็นดวงธรรม เข้าถึงกายภายในก็มี เข้าถึง
พระธรรมกายก็มี แต่เรียกว่า ไม่ตามลำดับ ลดลงไปเรื่อย
โล่งโปร่งเบาสบายนี้มีเยอะ แสงสว่างก็น้อยลงไป จนกระทั่ง
ถึงพระธรรมกาย

แต่ก็ได้ชื่อว่า ลูกทุกรูปได้ใช้วันเวลาให้เป็นประโยชน์
ในการสร้างบารมี เาบุญทุกอย่างทั้งทาน ศีล ภาวนา ทั้ง
ช่วยเหลือกิจการงานส่วนรวม บางรูปก็เรียนปริยัติ บาง
ท่านก็ปฏิบัติ บางท่านก็ทั้งเรียนด้วย ทั้งสอนด้วย บางท่าน

ก็ไปเป็นพระอาจารย์ให้กับญาติโยมทั้งหลาย หรือชักชวน ญาติโยมให้มาสร้างคุณงามความดี บำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๓ ประการ ๑๐ ประการ เป็นต้น ก็เป็นความดีงาม เป็น บารมีของลูกทุกๆ รูป เราจะขึ้นอกขึ้นใจกันแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับเราประกอบเหตุมากน้อยเพียงใด แต่อย่างน้อยก็เป็น บารมีของทุกรูปที่ตั้งใจทำกันมา

ปัญหามีเราก็กักกันไป งานเราก็กทำ บุญก็สร้าง ภาวนา ก็เจริญกันไป ยากที่ใครๆ จะทำได้อย่างเรา แต่อย่างไรเราก็ไม่ควรประมาท จะต้องใช้ชีวิตของเราให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างบารมีให้ยิ่งไปกว่านี้ เพราะเรายังเป็นบ่าวเป็นทาส ของพญามารเขาอยู่ ยังเป็นเชลยเขา เขายังเอาความโลภ ความโกรธ ความหลง กิเลสอาสวะต่างๆ มาบังคับบัญชา เราอยู่ ซึ่งเรารู้ตัวของเราเอง และเป้าของเราต้องการจะ หลุดพ้นจากเขาไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

บารมีที่เราทำผ่านมา อย่าเพิ่งชะล่าใจว่า เรามีบุญ บารมีเยอะแล้ว จะนอนทอดหุ่ย หรือขยักในการสร้างความดี เอาไว้ก่อนว่า แค่นี้ก็ทำมามากเพียงพอแล้ว จะหยุดบ้าง ห่อนบ้าง อย่างคิดอย่างนั้น เพราะความตายไม่มีนิमितหมาย เป้าหมายชีวิตยังไม่ปรากฏ นั่นเป็นเครื่องยืนยันว่า บารมี เรายังอ่อนอยู่ ยังจะต้องสร้างบารมีให้แก้กล้าขึ้นไปเรื่อย ๆ

๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

